

Kort verslag van de koorreis naar Wenen

Donderdag, 11 september

Na een vroege start ontmoeten wij elkaar op het station Arnhem voor vertrek met de ICE naar Frankfurt. De reiscommissie haalt opgelucht adem, want het gezelschap is compleet. Nu de snelle overstap in Frankfurt nog! Met een kleine vertraging arriveren wij daar. Gelukkig heeft de trein naar Wenen vertraging, dus alles komt goed. Wij missen de broodjes en de wijntjes van Daan waarvoor hij tijdens de vorige koorreis zorgde, maar wij maken er het beste van. Er komt allerlei lekkers te voorschijn. De vertraging wordt aardig ingelopen, zodat wij redelijk op tijd in het Airo Tower Hotel in Wenen aankomen. Daar worden wij getrakteerd op een 3-gangendiner met een Wienerschnitzel. Na het diner rollen wij ons bed in om fit te zijn voor het grote Weense avontuur.

Vrijdag, 12 september

Na het ontbijt vertrekken wij voor een busronddrit door Wenen onder de bezielende leiding van Maarten-Jan, onze dirigent. De 1^e stop is bij het prachtige slot Belvedere. Het slot was een geschenk van de keizer aan prins Eugen van Savoye, de opperbevelhebber van het leger. Vanaf het bordes van het slot heb je een schitterend uitzicht over Wenen. Dit uitzicht verschilt weinig van het vergezicht, dat door Bellotto in de 18^e eeuw is geschilderd. Na de 2^e wereldoorlog is Wenen verdeeld onder de bevrijders. In Slot Belvedere is in 1955 de onafhankelijkheid verklaard.

De 2^e stop is bij het Kunsthistorisch en het Natuurhistorisch Museum. Twee prachtige identieke gebouwen met in het midden een groot standbeeld van keizerin Maria Theresia. Wij lopen over de Heldenplatz door naar de Hofburg. Bij de uitgang zingt het koor Chilly Water onder de grote koepel. De akoestiek is geweldig, de zang ook. Wij bewonderen de Romeinse opgravingen en bereiken de gotische Michaelskirche, waar het koor Tebe Pojem zingt. Wij lopen langs de Lippizaner paarden, de Nationale Bibliotheek en door de tuin van de Neue Hofburg terug naar de bus.

De 3^e stop is een kort oponthoud bij het Hundertwasserhaus.

Dit zeer bijzondere gebouw is ontworpen door de in 2000 overleden beroemde architect en kunstschilder Hundertwasser. Wij blijken niet de enige toeristen te zijn met het fototoestel in de aanslag.

De 4^e stop is bij Slot Schönbrunn, de zomerresidentie van de Habsburgers.

Wij moeten even wandelen voordat wij ons lunchadres de Meierei bereiken. Het personeel valt om van verbazing. Heeft niet op onze komst gerekend. Maar...wij zitten heerlijk en na de lekkere kop soep kan ons niks meer gebeuren. De eerste groep spoedt zich naar het slot voor de rondleiding. Wij krijgen een aantal statievertrekken op de 1^e etage te zien w.o. het bed van keizer Franz Joseph en de grote balzaal. Bijzonder fraai.

Om 16.00 uur keren wij terug in het hotel, waarna wij genieten van het 3-gangendiner met als hoofdgerecht een heerlijk visje.

Om 18.00 uur brengt onze vaste chauffeur Siegfried (roepnaam Sigge) ons naar de 'Staatsoper', waar wij de opera La Forza del Destino bijwonen. Het gebouw is indrukwekkend, het zitcomfort slecht, maar daarom niet getreurd. Wij genieten van de sopraan Nina Stemme (Leonore), de bariton Carlos Alvarez (Don Carlos) en de tenor Marcello Giordano (Alvaro).

Na de voorstelling pakt een aantal van ons nog even een slaapmutsje in de bar van het hotel.

Zaterdag, 13 september

Na het ontbijt vertrekken wij met Siegfried naar het centrum van de stad. Wij hebben vrij tot 16.00 uur.

Een aantal van ons heeft gewinkeld, in een Konditorei koffie gedronken en op een terras genoten van het prachtige weer en van de mooi aangeklede inwoners van de stad. Een van ons heeft de expositie van Vincent van Gogh bekeken. Een paar leden hebben de Hofburg bezocht en enkele personen hebben genoten van de wereldberoemde Sachertorte in hotel Sacher.

Om 13.30 uur begint bij de Stephansdom de stadswandeling onder leiding van onze dirigent. Maarten-Jan is blij verrast met de hoge opkomst. Iedereen geniet van zijn deskundige uitleg. Maarten-Jan brengt ons eerst naar het huis, waar Mozart heeft gewoond. Daarna leidt hij ons langs het indrukwekkende Pestmonument, dat midden in de winkelstraat de Graben ligt. In de nabijgelegen Peterskirche zingt het koor Tebe Pojem. Een jonge toeschouwer is tot tranen toe geroerd. Via Am Hof bereiken wij een prachtige fontein in Palais Ferstel, waar heel toepasselijk Chilly Water ten gehore wordt gebracht.

Na het omkleden in het hotel vertrekt Siegfried met ons naar de Schubertkirche, waar de dienst om 18.30 uur begint. Het koor staat aanvankelijk boven bij het orgel, wat bespeeld werd door de organist Herbert Lederer. Na afloop van de dienst komt het koor naar beneden en geeft als toegift een prachtig concert. De akoestiek is geweldig. De toeschouwers genieten. Toen de reiscommissieleden in augustus 2007 een proefreis naar Wenen maakten, hebben zij een echtpaar ontmoet, dat belofde naar dit concert te komen. En...jawel, het echtpaar zit in de kerk en is bijzonder enthousiast.

Na dit optreden brengt Siegfried ons terug in het hotel. Een groot deel van ons bezoekt na het eten nog even de hotelbar. Daar wordt de spreuk waarheid: gezelligheid kent geen tijd.

Zondag, 14 september

Vanaf 9.00 uur kunnen wij aan het ontbijt. Om 10.30 uur wordt door de koorleden ingezongen in het hotel. Om 11.45 uur zet Siegfried ons af bij de Stephansdom. De koorleden worden ontvangen door de heer Konrad. De dames zoeken een plaats in de buurt van het grote orgel. Iedereen is onder de indruk van deze schitterende gotische kerk. Je raakt niet uitgekeken in dit 861 jaar oude bouwwerk.

De mis wordt mooi geleid en het koor zingt uit volle borst een aantal liederen. Helaas mag Maarten-Jan het orgel niet bespelen. Maar de meer dan 1000 toeschouwers genieten. Onder de kerkgangers is een groep Nederlanders, die ook in het Airo Tower Hotel verblijft. De buschauffeur van deze groep klaagt over de slechte reisleiding. Wat boffen wij dan toch met onze dirigent-reisleider. Na de mis geeft het koor nog een concert van een half uur. Wat een ervaring.....

Na afloop brengt Maarten-Jan ons naar de opstapplaats van de bus. Dan volgt er een Chippendale-act....de mannen kleden zich om in de bus. Hilariteit hier en daar, maar het lukt. Siegfried brengt ons naar het Prater, waar wij in café Bierinsel soep en kalkoen met rijst nuttigen. Daarna lopen wij even het attractiepark in. Sommigen kiezen voor het Reuzenrad met zijn prachtige uitzicht over de stad (wat voor een paar personen nippertjes werk wordt), anderen kiezen voor een soort waterballet in een bootje. Even na vieren vertrekken wij naar de Donauturm. Met de lift worden wij pijlsnel naar het café gebracht, dat op een hoogte van 160 meter ligt. Het zitgedeelte van het café draait langzaam, dus dat is écht genieten. Het uitzicht is overweldigend.

Om 18.15 uur rijden wij naar het wat hoger gelegen deel van Wenen, dat Grinzing heet, waar wij in het restaurant van Martin Sepp een gezellige avond zullen doorbrengen. En gezellig wordt het... zelfs supergezellig...

In Grinzing drink je (heurigen) wijn, dus staat er rode en witte wijn op alle tafels. Na een heerlijke soep met Leberknödel doen wij ons tegoed aan de lekkernijen van een koud en warm buffet. Ook het toetje met Apfelstrudel, slagroom en chocolademoes wordt door niemand overgeslagen.

Behalve van een optreden van het voltallige koor genieten wij ook van een aantal solo-optredens. Louise Redder met Edelweiss... Frits met If you were the only girl in the world... Daan, Aad en Gerard met Sailing Home... Bart met You never walk alone en ....een geweldige sketch van Herman Rozemuller.

Het is een avond om nooit meer te vergeten.

Na terugkeer valt iedereen als een blok in bed behalve Daan, Gerrit en Maarten-Jan, die het uitstapje Wenen afronden aan de hotelbar.

Maandag, 15 september

Na een vroeg ontbijt zouden wij om 7.30 uur vertrekken. Helaas zijn wij niet compleet, dus het wordt later. Gelukkig hebben wij toch allemaal de trein nog kunnen halen en de reiscommissie haalt opnieuw opgelucht adem.

In Frankfurt hebben wij ruim te tijd om over te stappen. Het is gezellig in de trein, daarom lijkt de reistijd korter dan de heenreis. Voor de stop van de trein in Ede is de conducteur zo enthousiast dat hij de plaatsnaam zingend aankondigt. Voldaan en vol indrukken zijn wij allemaal weer veilig thuisgekomen.

Tot slot een korte impressie van de reacties door de leden:

“Dass war Hochgenuss!” (Maarten-Jan)

“De reis liep als 2 treinen” (Gerrit)

“Al had ik er geld voor moeten lenen, ik was toch meegegaan naar Wenen”

“Eindrücksvoll”

“Fantastisch, gezellig, warm, supergaaf, woorden schieten te kort”

“Samen naar grote hoogten”

“Ondanks verscheidenheid toch eenheid”

“Een muziekexpres”

“Ontspannen, interessant, intensief, vol bewondering voor de gids”

“Perfect georganiseerd”

“Jammer voor de achterblijvers”

“Dankbaar voor alle hulp” (fam. Klau)

“Ons verbond vriendschap!!!!!!”

Ede, 19 september 2008.

Hetty Pol-Boers